

Гібридні загрози та їх вплив на національну безпеку держави

Рудянин І.П.

кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України та археології

Волинський національний університет імені Лесі Українки

м. Луцьк, Україна

Згідно резолюції Європейського союзу, прийнятої 10 грудня 2019 року, гібридні загрози визначаються як широкий спектр скоординованих методів та дій, що використовуються ворожими державами та недержавними акторами з метою ураження вразливих демократичних держав та інституцій, не переступаючи межу формального розв'язання. В сучасному світі глобалізації і наукового прогресу, автоматизації систем виробництва та логічного посилення конкуренції за ринки збуту товарів та послуг нам доводиться спостерігати фактор використання окремими, або групою держав чи транснаціональних організацій гібридних впливів на інших суб'єктів чи об'єктів впливу. У більшості, відповідні гібридні впливи є загрозливими і навіть небезпечними для опонентів і передбачають зниження їхньої конкурентності, а відтак впливу на життєво важливі галузі економіки, політики, оборони як окремої, так і групи країн, союзів чи то організацій, які забезпечують їхню стабільне функціонування та розвиток. На сьогоднішній день найсильніше гібридні впливи проявляються під час проведення локальних війн. [1] В ході бойових дій гібридні впливи необхідні для зменшення економічного, політичного, а відтак стратегічного потенціалу противника. Наприклад, військові кампанії країни-агресора супроводжуються дискредитацією на різноманітних політичних майданчиках, телеканалах, телеграм каналах, посиленням економічного тиску на противника з боку міжнародних інституцій, безпекових організацій та інших суб'єктів міжнародних відносин. [2] Економічні санкції це один з видів гібридного впливу на країну - агресора. У свою чергу атакуюча сторона намагається здійснювати власний вплив на країну проти якої проводить військову кампанію. Так звані гібридні впливи охоплюють широкий спектр заходів, які об'єднані між собою однією ціллю - остаточно або частково

перемогти суперника у спірному питанні. Ключовим фактором гібридних воєн є їхнє уміле поєднання за для досягнення конкретної мети.

У сучасному світі гібридні загрози (впливи) передбачають доведення до широкої маси людей неправдивої або тенденційної інформації з метою їхнього переконання у тому чи іншому питанні. [3] Після чого переконаною масою населення можливо ефективно керувати і використовувати у необхідному напрямку, наприклад у війні. Зазначене має назву пропаганди. Дуже чітко пропаганда населення була задіяна в ході Першої та Другої світових воєн, а також зараз, під час російсько-українського збройного конфлікту. В економіці гібридні загрози проявляються в підвищенні або штучному заниженні цін на енергоресурси, у коливаннях вартості грошей (національної валюти), зменшенні або збільшенні аграрного виробництва, затратах на логістиці, тощо. Посилення відповідних гібридних загроз призводить, як правило, до появи локальних, або глобальних військових конфліктів. Тому, використання гібридних впливів у сучасному світі є небезпечною справою яка не носить загальної підтримки з боку міжнародних організацій або конкретних суб'єктів міжнародних відносин за винятком локалізації відповідних військових загроз.

Література :

1. Рудянин І.П. До питання передумов військових конфліктів у контексті інформаційної безпеки та її вплив на свідомість громадян. *Протидія дезінформації в умовах російської агресії проти України: виклики і перспективи : тези доп. учасників міжн. наук.- практ. конф. (Харків, 12-13 груд. 2023 р.) ; Наук.-дослід. ін-т публ. політики і соц. наук. Харків: НДІ ППСН, 2023. С. 139-143. DOI: <https://doi.org/10.32782/PPSS.2023.1.36>*
2. Федотенко К. А. Засоби протидії маніпулятивному впливу медіа в умовах російсько-української війни: роль державної інформаційної політики. *Регіональні студії* 2023. № 34. С. 39-45. DOI <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2023.34.6> URL: <http://regionalstudies.uzhnu.uz.ua/archive/34/6.pdf>

3. Хряпинський А. П. Етимологічний вимір визначення поняття «гібридних загроз» (на прикладі окремих витоків). *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 2023. Вип. 35. С. 68-71. DOI <https://doi.org/10.32782/pma2663-5240-2023.35.12> URL: <http://www.pag-journal.iei.od.ua/archives/2023/35-2023/12.pdf>